

Forslag

til

Lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten.

Fremsat den 1. marts 1961 af *finansministeren*.

§ 1.

§ 1 i lovekøndtgørelse nr. 402 af 20. december 1960 affattes således:

„§ 1. De i lov nr. 149 af 10. april 1922 om indkomst- og formueskat til staten indeholdte regler skal for skatteåret 1962-63 og følgende skatteår anvendes med de i nærværende lov fastsatte ændringer og tilføjelser.“

§ 2.

Efter § 2 i lovekøndtgørelse nr. 402 af 20. december 1960 indsættes som ny paragraf:

„§ 2 A. Ophør af skattepligt som følge af dødsfald har virkning fra og med den nærmest efter dødsfaldet følgende 1. april, 1. juli, 1. oktober eller 1. januar. For personer, der har været sambeskattet med afdøde, indtræder skattepligt fra den nærmest efter dødsfaldet følgende 1. april, 1. juli, 1. oktober eller 1. januar.“

§ 3.

I § 6 i lovekøndtgørelse nr. 402 af 20. december 1960 indsættes efter stk. 2 som nyt stk.:

„Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 kommer ikke til anvendelse på udlodninger, der forfalder den 1. januar 1962 eller senere.“

§ 4.

§ 12 i lovekøndtgørelse nr. 402 af 20. december 1960 udgår.

§ 5.

I § 16 i lovekøndtgørelse nr. 402 af 20. december 1960 indsættes efter stk. 1 som nyt stk.:

„Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 kommer ikke til anvendelse på tab, der konstateres den 1. januar 1962 eller senere.“

§ 6.

I lovekøndtgørelse nr. 402 af 20. december 1960 indføjtes efter § 16 som nye paragraffer:

„§ 16 A. Ved opgørelsen af den skattepligtige almindelige indkomst medregnes udbytte af aktier, andelsbeviser og lignende værdipapirer. Til udbytte henregnes alt, hvad der af selskabet udloddes til aktionærer eller andelshavere, med undtagelse af friaktier og friandele samt udlodning af likvidationsprovenu foretaget i det kalenderår, hvori selskabet endeligt opløses.

Stk. 2. Finansministeren kan tillade, at beløb, der udloddes i forbindelse med en nedsættelse af aktiekapitalen eller andelskapitalen i et selskab, der ikke er under likvidation, fritages for beskatning efter reglerne i stk. 1. Fortjeneste eller tab ved den pågældende udlodning medregnes i så fald i den skattepligtige almindelige indkomst eller den skattepligtige særlige indkomst efter samme regler som fortjeneste eller tab ved afståelse af aktier og andelsbeviser til andre end det selskab, der har udstedt de pågældende værdipapirer.“

„§ 16 B. Afstår en aktionær eller andels-
haver aktier, andelsbeviser og lignende

værdipapirer samt tegningsret til sådanne værdipapirer til det selskab, der har udstedt de pågældende værdipapirer, medregnes afståelsessummen i hans skattepligtige almindelige indkomst, såfremt selskabets erhvervelse af aktierne eller andelsbeviserne m. v. har til forudsætning, at afhænderen har andre aktier eller aktierettigheder (andelsbeviser eller andelsrettigheder) i selskabet, eller afståelsesvederlagets størrelse er fastsat under hensyntagen hertil.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse, såfremt aktier eller andelsbeviser m. v. afstås til et selskab i likvidation i det kalenderår, hvori selskabet endeligt opløses.“

„§ 16 C. Ved opgørelsen af den skattepligtige almindelige indkomst medregnes fortjeneste eller tab ved afståelse af aktier, andelsbeviser og lignende værdipapirer samt tegningsret til sådanne værdipapirer, såfremt de pågældende værdipapirer er erhvervet som led i den skattepligtiges næringsvej eller på et tidspunkt, der ligger mindre end to år forud for afståelsen.

Stk. 2. Ved opgørelsen af den skattepligtige almindelige indkomst medregnes fortjeneste eller tab ved udlodning af likvidationsprovenu fra aktieselskaber og andelselskaber, såfremt udlodningen foretages i det kalenderår, hvori selskabet endeligt opløses, og de pågældende aktier eller andelsbeviser m. v. er erhvervet som led i den skattepligtiges næringsvej eller på et tidspunkt, der ligger mindre end to år forud for udlodningen.

Stk. 3. I de i stk. 1 nævnte tilfælde finder bestemmelserne i §§ 4 og 5 i lov om særlig indkomstskat m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 285 af 7. juli 1960, således som denne er ændret ved lov af dags dato, tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. I de i stk. 1 og 2 nævnte tilfælde opgøres fortjeneste eller tab efter reglerne i § 7 i lov om særlig indkomstskat m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 285 af 7. juli 1960, således som denne er ændret ved lov af dags dato.

Stk. 5. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse i de tilfælde, hvor hele afståelsessummen for aktier og andelsbeviser m. v. i medfør af § 16 B, stk. 1, skal medregnes i den skattepligtige almindelige indkomst.

Stk. 6. Ved anvendelsen af bestemmel-

serne i stk. 1 og 2 betragtes friaktier, friandele samt tegningsret til aktier, andelsbeviser og lignende værdipapirer, der tildeles et selskabs aktionærer eller andelshavere, som erhvervet samtidig med den aktie eller det andelsbevis, hvortil de nævnte rettigheder er knyttet. Det samme gælder nye aktier og andelsbeviser, som aktionærer eller andelshavere i et selskab tegner ved udnyttelse af en dem tildelt tegningsret. Hvor en skattepligtig ejer aktier eller andelsbeviser af samme art, men erhvervet på forskellige tidspunkter, anses de først erhvervede aktier eller andelsbeviser for de først afståede, medmindre andet godtgøres at være tilfældet.“

„§ 16 D. Bestemmelserne i §§ 16 A, 16 B og 16 C finder anvendelse på indtægter, der erhverves, og tab, der konstateres den 1. januar 1962 eller senere, og bestemmelserne træder fra nævnte dato i stedet for bestemmelserne i statsskattelovens § 4 e og § 5 a om udbytte af aktier, andelsbeviser og lignende værdipapirer samt om fortjeneste og tab på de nævnte værdipapirer.“

§ 7.

§ 17, stk. 1, i lovbekendtgørelse nr. 402 af 20. december 1960 affattes således:

„Renter af gæld kan ikke bringes til fradrag ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i det omfang, hvori gældens påtagelse udgør en gave eller et arveforskud fra den skattepligtige til afkom (børn, børnebørn m. v.). Ved bestemmelsens anvendelse sidestilles adoptivforhold, stedbarnsforhold og plejeforhold med naturligt slægtskab. Tilsvarende begrænsning af fradrag retten gælder, såfremt ydelsen tillægges en af de foranstående personers ægtefælle.“

§ 8.

§ 25, stk. 1 og 3, i lovbekendtgørelse nr. 402 af 20. december 1960 affattes således:

„Ved skatteberegningen stilles som familieforsørgere:

1) gifte mænd, der i medfør af bestemmelsen i § 7, stk. 1, i lov nr. 149 af 10. april 1922 sambeskattes med hustruen,

2) skattepligtige, der har børn — herunder stedbørn og adoptivbørn — under 18 år, som enten er hjemmeværende, jfr. § 26,

stk. 2, eller som i overvejende grad forsørges af den skattepligtige gennem bidrag til barnets underhold, dog at der herved bortses fra bidrag, som den pågældende kan fradrage i indkomsten i medfør af bestemmelserne i §§ 10 og 11,

3) skattepligtige, der har plejebørn under 18 år,

4) skattepligtige, der bortset fra størrelsen af deres skattepligtige indkomst opfylder betingelserne for at opnå nedslag i skatteansættelsen i medfør af bestemmelsen i § 22.“

„Stk. 3. Enker skal, når de første gang ansættes selvstændigt til statsskat efter mandens død, stilles som familieforsørgere ved skatteberegningen, selv om de ikke opfylder de i stk. 1, nr. 2, 3 eller 4, fastsatte betingelser. Hvis en enkes skattepligt indtræder for en del af et skatteår, skal hun også ved skatteberegningen for det følgende skatteår stilles som familieforsørger.“

§ 9.

§ 28 i lovbekendtgørelse nr. 402 af 20. december 1960 udgår.

§ 10.

§ 31 i lov om skattefri afskrivninger m. v. (lovbekendtgørelse nr. 232 af 4. juni 1958 som ændret ved lov nr. 256 af 11. juni 1960 og lov nr. 401 af 20. december 1960) affattes således:

„§ 31. Erhvervelse af formuegoder ved arv, arveforskud eller gave sidestilles i denne lov med køb. Som købesum betragtes i disse tilfælde det beløb, der er lagt til grund ved beregningen af arveafgift, gaveafgift eller indkomstskat af den pågældende erhvervelse. Har denne ikke været afgifts- eller indkomstskattepligtig, betragtes som købesum det pågældende formuegodes værdi i handel ogandel på erhvervelsesstedspunktet.

Stk. 2. Overdragelse af formuegoder som gave eller arveforskud sidestilles i denne lov med salg af de pågældende formuegoder. Som salgssum betragtes den værdi, der lægges til grund ved beregningen af gaveafgift eller indkomstskat i forbindelse med overdragelsen eller — såfremt denne ikke er afgifts- eller indkomstskattepligtig — værdien i handel ogandel på overdragelsestedspunktet.“

§ 11.

Finansministeren fastsætter de nærmere regler for gennemførelsen af denne lov og bemyndiges til at lade lovbekendtgørelse nr. 402 af 20. december 1960 optrykke med de ændringer, der er en følge af denne lov. Endvidere bemyndiges finansministeren til at lade lovbekendtgørelse nr. 232 af 4. juni 1958 om skattefri afskrivninger m. v. optrykke med de ændringer, der er en følge af nærværende lov, lov nr. 256 af 11. juni 1960 og lov nr. 401 af 20. december 1960.

Bemærkninger til lovforslaget.

De grundlæggende bestemmelser om indkomst- og formuebeskatningen til staten findes i lov nr. 149 af 10. april 1922 om indkomst- og formueskat til staten (statsskatteloven).

Ved lov nr. 458 af 22. december 1939 om midlertidige ændringer i reglerne om påligning og opkrævning af indkomst- og formueskat til staten indførtes der visse ændringer i statsskatteloven. Disse bestemmelser, der kun havde gyldighed for skatteårene 1940-41 og 1941-42 er med visse ændringer og tilføjelser gentaget i en række love, hvorved bestemmelsernes gyldighed er udstrakt til de efterfølgende skatteår, til og med skatteåret 1961-62.

Ved lov nr. 517 af 19. december 1942, det vil sige fra og med skatteåret 1943-44, foretoges der en opdeling af de pågældende bestemmelser, således at en del af disse fik gyldighed indtil videre, medens andre — som hidtil — kun var gældende for et enkelt skatteår ad gangen. Loven af 19. december 1942 med senere tilkomne ændringer og tilføjelser er optrykt ved lovbekendtgørelser, sidst ved bekendtgørelse nr. 402 af 20. december 1960, der er taget som udgangspunkt for nærværende lovforslag.

De midlertidige bestemmelser i denne lovbekendtgørelse findes i §§ 6, 16, 18-20, 22, 23 og 28. Da man ikke finder, at der fortsat er grund til at op-

dele ligningsloven i midlertidige og varige bestemmelser, er forslaget § 1 affattet således, at bestemmelserne gøres varige.

Til § 2.

Efter den gældende bestemmelse i statsskatte-lovens § 36, stk. 1, bortfalder skattepligten for en person, der afgår ved døden, med udløbet af det *skattehalvår*, hvori dødsfaldet finder sted. Det foreslås, at skattepligten i disse tilfælde skal ophøre med udløbet af det *kvartal*, hvori dødsfaldet sker.

For personer, der har været sambeskattet med afdøde, indtræder skattepligten i henhold til statskatte-lovens § 35, stk. 2, fra begyndelsen af det skattehalvår, der følger nærmest efter dødsfaldet. Denne regel foreslås som en konsekvens af den foran nævnte ændring afløst af en regel om kvartalsvis indtræden af skattepligten i disse tilfælde.

Til §§ 3, 5 og 6.

Forslagets §§ 3, 5 og 6 indeholder en række bestemmelser, som må ses i forbindelse med de ændringer af beskatningen af aktionærer og andelshavere, som blev gennemført ved lov nr. 256 af 11. juni 1960 om særlig indkomstskat m. v.

Som anført i bemærkningerne til det den 26. november 1959 fremsatte forslag til denne lov er det ved udarbejdelsen af lovforslaget forudsat, at de hidtil gældende bestemmelser om beskatning af aktionærer og andelshavere i likvidationstilfælde ophæves, og at der gennemføres bestemmelser om, at friaktier ikke skal indkomstbeskattes hos modtageren.

Hidtil har fortjeneste ved salg af aktier været beskattet fuldt ud med almindelig indkomstskat, såfremt de pågældende aktier er erhvervet i spekulationsøjemed eller som led i den skattepligtiges næringsvirksomhed, medens fortjenesten har været skattefri, hvis aktierne er erhvervet i anlægsøjemed.

Loven om særlig indkomstskat giver nye regler om beskatning af fortjeneste ved afståelse af aktier, der ikke er erhvervet som led i den skattepligtiges næringsvej. Efter disse regler skal fortjenesten beskattes som særlig indkomst, hvis den skattepligtige har ejet aktierne i 2 år eller mere. Det er heretter uden betydning for beskatningen, om aktierne er erhvervet i spekulationshensigt. I folketingsudvalgets betænkning af 20. maj 1960 om forslaget til lov om særlig indkomstskat m. v. er det forudsat, at statsskatte-lovens bestemmelser om beskatning af fortjeneste ved salg af aktier ændres således, at fortjeneste ved afståelse af aktier altid skal beskattes med almindelig indkomstskat, når

aktierne på salgstidspunktet har været ejet af den skattepligtige i mindre end 2 år. I udvalgsbetænkningen forudsættes endvidere, at man — i hvert fald for aktiers vedkommende — ophæver bestemmelsen i ligningslovens § 16 om, at spekulations-tab på værdipapirer kun kan bringes til fradrag indenfor en i samme indkomstår indvunden spekulationsfortjeneste på værdipapirer.

Den i § 6 foreslåede ny § 16 C i ligningslovbekendtgørelsen indeholder i stk. 1, jfr. stk. 3-6, regler om, hvornår fortjeneste ved afståelse af aktier og andelsbeviser skal beskattes med almindelig indkomstskat. Dette skal for det første som hidtil ske, når aktierne er erhvervet som led i den skattepligtiges næringsvej. For at denne betingelse skal være opfyldt, må den skattepligtige have det som erhverv at handle med aktier og lignende værdipapirer, og de afståede værdipapirer må være erhvervet med videreoverdragelse for øje. Endvidere skal fortjeneste ved afståelse af aktier og andelsbeviser beskattes med almindelig indkomstskat, når den skattepligtige har ejet det afståede værdipapir i mindre end 2 år. For friaktiers og friandels vedkommende regnes 2 års-fristen fra det tidspunkt, da den skattepligtige erhvervede moderaktien. Tidspunktet for erhvelsen af moderaktien skal ligeledes betragtes som anskaffelsestidspunkt for tegningsrettigheder eller aktier, som er erhvervet ved udnyttelse af en tegningsret, der er tildelt den skattepligtige.

Hvis en skatteyder afstår en del af sine aktier i et selskab og har anskaffet sin aktiebeholdning til forskellige tidspunkter, kan der ved afståelsen opstå spørgsmål om, hvorvidt de afståede aktier skal betragtes som anskaffet før eller efter 2 års-fristen. Dette kan være afgørende for, om den indvundne fortjeneste skal beskattes som almindelig indkomst eller som særlig indkomst. Efter bestemmelsen i § 16 C, stk. 6, sidste punktum, skal de først anskaffede aktier i disse tilfælde betragtes som de først solgte. Hvis den skattepligtige dokumenterer, hvornår de afståede aktier er anskaffet, kan det faktiske anskaffelsestidspunkt for de afståede aktier dog lægges til grund.

Lov om særlig indkomstskat m. v. indeholder i § 4 bl. a. en bestemmelse om, at gaveoverdragelse sidestilles med salg. Denne bestemmelse foreslås ved § 16 C, stk. 3, gjort anvendelig også i de tilfælde, hvor der skal svares almindelig indkomstskat af en eventuel fortjeneste. Det samme gælder bestemmelsen i § 5 i lov om særlig indkomstskat m. v., der indeholder regler om, hvad der skal betragtes som anskaffelses- og afståelsessum for aktiver, der overdrages på anden måde end ved køb og salg.

F. t. l. om påligningen af indkomst- og formueskat til staten.

Reglerne om opgørelsen af den skattepligtige fortjeneste indeholdes i § 16 C, stk. 4, der henviser til bestemmelserne i § 7 i lov om særlig indkomstskat m. v. Herefter skal fortjenesten i de tilfælde, hvor en skattepligtig afstår en del af sine aktier i et selskab, i almindelighed ikke opgøres som forskellen mellem afståelsessummen og det beløb, hvortil de afståede aktier faktisk er anskaffet, men som forskellen mellem afståelsessummen og en beregnet anskaffelsessum, der udfindes på grundlag af den gennemsnitlige anskaffelsessum for hele skatteyderens beholdning af aktier i det pågældende selskab. Denne fremgangsmåde finder også anvendelse ved afståelse af aktier, der er erhvervet som friaktier. Da den faktiske anskaffelsessum for sådanne aktier er nul kroner, vil udstedelse af friaktier bevirke, at anskaffelsessummen for de oprindelige aktier ved beregningen af gennemsnitskursen fordeles mellem de oprindelige aktier og friaktierne.

Den foreslåede § 16 B indeholder en særlig regel om beskatningen i tilfælde, hvor aktionærer sælger deres aktier til det selskab, der har udstedt aktierne. Denne bestemmelse omtales nærmere i det følgende.

Reglerne om, hvad der skal betragtes som indkomstskattepligtigt udbytte af aktier, andelsbeviser og lignende værdipapirer indeholdes i den i § 6 foreslåede ny § 16 A i ligningslovbekendtgørelsen.

De hidtidige regler herom finder i statskatte-lovens § 4 e, jfr. ligningslovens § 6. Ifølge statskatte-lovens § 4 e betragtes som skattepligtigt udbytte alt, hvad der af et selskab udbetales aktionærer eller andelshavere som en del af selskabets i sidste eller tidligere regnskabsår indtjente overskud, hvad enten udbetalingen sker i form af dividende, som udlodning ved selskabets likvidation el. lign. eller ved udstedelse af friaktier. Denne bestemmelse er ved ligningslovens § 6 suppleret med en regel om, at indkomstskattepligten ikke alene omfatter udbytte, der udloddes af det gennem selskabets drift indtjente overskud, men også udlodning af en af selskabet på anden måde, f. eks. ved realisation af formuegenstande, indvunden fortjeneste.

Efter den foreslåede § 16 A omfatter indkomstskattepligten principielt enhver udlodning fra selskabet, uanset om denne hidrører fra indtjent overskud, indkomstskattefri formueforøgelse eller fra den i selskabet indskudte kapital. Friaktier og friandele betragtes dog ikke som udbytte. Det samme gælder likvidationsudlodninger i det kalenderår, hvori selskabet endeligt opløses.

Som § 16 A er formuleret, vil den almindelige indkomstskattepligt omfatte såvel a conto-likvidationsudlodninger forud for det kalenderår, i hvilket

selskabet endeligt opløses, som beløb der udbetales aktionærerne i anledning af en nedsættelse af aktiekapitalen.

Efter de hidtil gældende regler beskattes aktionærerne i likvidationstilfælde i almindelighed af alt, hvad de får udloddet udover aktiernes pålydende værdi. Dette gælder såvel ved udlodninger i det kalenderår, hvori selskabet endeligt opløses, som ved a conto-udlodninger i tidligere år. Hvis der i forbindelse med en a conto-udlodning sker en nedskrivning af aktiekapitalen, har disse regler således medført, at aktionærerne ikke indkomstbeskattes af den del af udlodningen, der modsvares af nedskrivningen af aktiens pålydende værdi.

Efter det ny system sidestilles den endelige opløsning af et selskab med salg af selskabets aktier, således at det likvidationsprovenu, der udbetales i det kalenderår, hvori selskabet endeligt opløses, i enhver henseende behandles på samme måde som beløb indvundet ved salg af de indløste aktier. Dette indebærer, at eventuel fortjeneste eller tab opgøres på grundlag af aktionærens anskaffelsessum for de pågældende aktier.

En sådan opgørelse kan foretages, når selskabet er endeligt likvideret. Derimod ville det være meget vanskeligt at fastslå, hvad der skulle betragtes som fortjeneste eller tab ved a conto-udlodninger, i hvert fald når udlodningen sker uden nedskrivning af selskabets ansvarlige kapital. Praktiske hensyn taler således imod at anvende samme regler på a conto-udlodninger som på udlodninger i anledning af endelig likvidation.

Der er imidlertid også en anden grund til at anvende forskellige regler ved beskatningen af a conto-udlodninger og ved beskatningen af udlodninger i anledning af endelig likvidation. Fortjeneste ved udlodninger i det kalenderår, hvori selskabet endelig opløses, vil nemlig i almindelighed for de to trediedele vedkommende blive beskattet med særlig indkomstskat, og dette vil i de fleste tilfælde føre til en beskatning, der er lavere end den almindelige indkomstskat.

Hvis man åbnede mulighed for, at alle udlodninger i et likviderende selskab blev beskattet efter reglerne for udlodninger i det kalenderår hvori selskabet endelig opløses, måtte man befrygte, at dette ville kunne give anledning til misbrug. Hvis et selskab trådte i likvidation, ville det ved at trække likvidationen i langdrag og udlodde de løbende indtægter som a conto-udlodninger i anledning af likvidationen opnå, at de udloddede beløb ikke blev beskattet som udbytte med almindelig indkomstskat. I stedet for skulle aktionærerne ganske vist svare særlig indkomstskat, men ikke af hele ud-

lodningen. For det første måtte udlodningen reduceres med en del af aktionærens anskaffelsessum for de pågældende aktier; for det andet ville den fortjeneste, der herefter fremkom, kun være skattepligtig for de to trediedele vedkommende, og endvidere skulle det skattepligtige beløb reduceres med 1 000 kr.s fradrag, forinden skatten beregnes med 30 pct.

Det er under hensyn til den nævnte risiko for misbrug, at forslaget § 16 A er udformet således, at a-conto udlodninger i et likviderende selskab forud for det kalenderår, hvori selskabet endeligt opløses, principielt skal betragtes som udbytte. Dette vil sige, at sådanne udlodninger fuldt ud skal medregnes ved opgørelsen af modtagerens skattepligtige almindelige indkomst. Når særlige omstændigheder taler derfor, skal finansministeren dog kunne tillade, at udlodninger forud for det kalenderår, hvori selskabet endeligt opløses, ikke skal beskattes med almindelig indkomstskat. De pågældende udlodninger skal i så fald beskattes som særlig indkomst, jfr. § 17 i lov om særlig indkomstskat m. v., således som denne bestemmelse er foreslået ændret i det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om ændring i lov om særlig indkomstskat m. v.

Som bestemmelsen i § 16 A er formuleret, skal udlodninger i forbindelse med nedsættelse af aktie- eller andelskapitalen i et selskab, der ikke er under likvidation, beskattes fuldt ud hos modtageren med almindelig indkomstskat på samme måde som sædvanligt aktieudbytte. Dette er nødvendigt, hvis man skal hindre, at selskaber år for år ved at kombinere deres udlodninger med nedskrivning af aktiekapitalen omgår reglen om almindelig indkomstbeskatning af aktieudbytte. Hvor det er åbenbart, at en sådan omgåelseshensigt ikke foreligger, vil det efter den foreslåede dispensationsbestemmelse i § 16 A, stk. 2, være muligt at få udlodningen beskattet som en afståelsessum for den aktie- eller andelsret, som den skattepligtige må give afkald på som følge af nedskrivningen.

Efter hidtidig praksis har man behandlet et selskabs køb af egne aktier fra en hovedaktionær i selskabet som delvis likvidation. Dette betyder, at salgssummen for de afhændede aktier blev sidestillet med likvidationsprovenu, således at sælgeren blev beskattet af det beløb, hvormed salgssummen oversteg aktiernes pålydende.

Den omtalte praksis har forhindret hovedaktionærer i at omgå likvidationsbeskatningen ved at lade selskabet købe egne aktier til overkurs, således at hovedaktionæren fik udloddet en del af selskabets reserver som skattefri fortjeneste ved afståelsen af aktierne til selskabet.

Efter det ny beskatningssystem vil fortjeneste ved afståelse af aktier ganske vist aldrig være helt skattefri. Imidlertid vil en sådan fortjeneste i almindelighed blive beskattet lempeligere end aktieudbytte (hvortil som nævnt henregnes bl. a. likvidationsudlodning forud for det kalenderår, hvori selskabet endeligt opløses). Der vil derfor fortsat være trang til regler, der forhindrer aktionærene i at opnå en lempeligere beskatning ved at lade selskabet opkøbe egne aktier i stedet for på sædvanlig måde at foretage udlodning til aktionærene. Bestemmelserne herom indeholdes i den foreslåede nye § 16 B i ligningslovbekendtgørelsen. Efter denne bestemmelse anses overdragelse af „egne aktier“ til et aktieselskab principielt som et ordinært aktiesalg. Hvis selskabet gør købet af aktierne betinget af, at afhænderen har andre aktier eller aktieretigheder i selskabet, skal vederlaget for de overdragne aktier derimod betragtes som en udlodning fra selskabet. Hvis denne udlodning ikke sker i det kalenderår, hvori selskabet endeligt opløses, betragtes den som udbytte, der skal indkomstbeskattes hos aktionærene. Selv om et selskab ikke gør købet af egne aktier betinget af, at afhænderen har andre aktier i selskabet, kan det forekomme, at størrelsen af vederlaget alligevel er bestemt af arten eller omfanget af den aktiebesiddelse, som afhænderen bevarer. Også i disse tilfælde, skal den modtagne salgssum betragtes som indkomstskattepligtigt udbytte, medmindre salget sker i det kalenderår, hvori selskabet endeligt opløses.

Ved lovforslagets § 5 foreslås den tidligere omtalte bestemmelse i ligningslovbekendtgørelsens § 16 ophævet med virkning fra 1. januar 1962. Dette betyder, at spekulationstab på obligationer og lignede værdipapirer fremtidig også kan fradrages i anden indkomst end spekulationsfortjeneste på værdipapirer på samme måde som tab ved salg af aktier inden for 2-årsfristen.

De bestemmelser i lovforslaget, der vedrører beskatningen af aktionærer og andelshavere, skal — ligesom bestemmelserne herom i lov om særlig indkomstskat m. v. — først have virkning fra den 1. januar 1962. Dette fremgår af det i lovforslagets § 6 indeholdte forslag til ny § 16 D i ligningslovbekendtgørelsen. Denne bestemmelse samt lovforslagets § 3 fastsætter tillige, hvilke af statskattelovens og ligningslovbekendtgørelsens bestemmelser om beskatningen af aktionærer og andelshavere, der bortfalder samtidig med de nye reglers ikrafttræden.

Til § 4.

Ligningslovens § 12 får ingen betydning efter gennemførelsen af lov nr. 255 af 11. juni 1960 om

indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v., hvori bestemmelsen er optaget i § 13, stk. 2.

Til § 7.

Forslaget går ud på udtrykkeligt at fastslå, at begrænsningen i adgangen til at fradrage renter af gæld også gælder, når gældens påtagelse udgør et arveforskud fra den skattepligtige til hans afkom.

Til § 8.

Efter den gældende regel i ligningslovens § 25, stk. 1, nr. 3, opnår enlige skattepligtige, der har plejebørn, kun forsørgerstilling, hvis det for plejen ydede vedvarende vederlag ikke har oversteget 125 pct. af normalbidraget for en fader i henhold til lov om offentlig forsorg. Dette har forbindelse med, at plejeforældrene efter de tidligere regler kun kunne opnå børnefradrag og børnetilskud for plejebarnet under disse betingelser. Reglerne om børnefradrag er nu ophævet, og det er tanken, at børnetilskud skal ydes til plejeforældre uanset størrelsen af et eventuelt plejevederlag. Som en konsekvens heraf foreslås det, at en enlig skatteyder, der har et barn

i pleje, fremtidig stilles som familieforsørger ved skatteberegningen uden hensyn til plejevederlagets størrelse. Det fastslås, at et plejebarn ligesom naturlige børn kun berettiger til forsørgerstilling, hvis det er under 18 år ved begyndelsen af det pågældende skatteår.

Ændringen i § 25, stk. 3, som er af redaktionel karakter, er en følge af forslaget i § 2 om kvartalsvis indtræden af skattepligt for personer, der bliver selvstændigt skattepligtige, fordi en person, med hvem de er sambeskattet, afgår ved døden.

Til § 9.

Bestemmelsen i ligningslovens § 28 får ingen betydning efter gennemførelsen af lov nr. 255 af 11. juni 1960 om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v.

Til § 10.

Forslaget går ud på i overensstemmelse med forslagets § 7 udtrykkeligt at fastslå, at arveforskud sidestilles med gaver ved bestemmelsens anvendelse.